

domisatie. De afname in het aantal migrainedagen tussen de verschillende groepen was niet significant ($p=0,09$). Bij PP-analyse was er wel een verschil tussen de traditionele acupuntugroep (2,3 dagen) en de placebogroep (1,3 dagen; $p=0,02$). Er was geen verschil met de medicatiegroep ($p=0,92$). De gemelde bijwerkingen waren wat betreft hoeveelheid en ernst vergelijkbaar in de 3 verschillende groepen.

Conclusie van de onderzoekers De onderzoekers concludeerden dat traditionele acupunctuur, placebo-acupunctuur en medicatie onderling vergelijkbaar zijn als preventieve behandeling van migraine.

Bewijskracht Gerandomiseerd placebo-gecontroleerd dubbelblind onderzoek (1b).²

Marieke Salden en Arie Knuistingh Neven,
LUMC

1 Diener HC, Kronfeld K, Boewing G, Lungenhausen M, Maier C, Molsberger A, et al. Efficacy of acupuncture for the prophylaxis of migraine: a multicentre randomised controlled clinical trial. *Lancet Neurol* 2006;5:310-16.

2 www.infopeoms.com/levels.html.

Boeken

Het medisch jaar 2005

Kleefman JN, De Leeuw PW, Mazel JA, Zitman FG. *Het medisch jaar 2005*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum, 2006. 301 pagina's, € 59. ISBN 90-313-4548-2.

In een tijd waarin je eigenlijk geen studieboeken meer koopt, ben ik de meeste jaren weer blij verrast met een nieuw exemplaar van het *Het medisch jaar*. Ook over het jaar 2005 mogen we niet mopperen. De opzet (één onderwerp wordt belicht vanuit diverse disciplines) is hetzelfde als vorige jaren. In deze uitgave behandelen de auteurs min of meer uitvoerig acht onderwerpen die in de actualiteit staan.

De onderwerpen zijn bijna allemaal even relevant voor de huisarts. Het eerste hoofdstuk betreft het wel en wee rond richtlijnen. De auteurs, onder wie enige bekende NHG'ers, bespreken het verleden, heden en de toekomst. Het is voor de huisarts misschien bekende materie, maar het is toch aardig om de geschiedenis van de richtlijnen aan de hand van

de diagnostiek en behandeling van het mammacarcinoom nog eens te lezen.

Het volgende hoofdstuk betreft de toepassingsmogelijkheden van stamcellen bij de behandeling van uiteenlopende ziektes. Een specialistisch onderwerp, maar je slaat geen krant meer open of er wordt over dit onderwerp gediscussieerd. Het is goed dat we als huisarts enigszins op de hoogte zijn van de state-of-the-art. Eén hoofdstuk is gewijd aan de laatste levensfase. Het is wat modieus aangekleed met artikelen over de organisatie van palliatieve zorg, begeleiding van allochtonen in de laatste levensfase en natuurlijk terminale sedatie. Eigenlijk geef ik de voorkeur aan de voortreffelijke serie over palliatieve zorg die afgelopen jaar in H&W begon en die nu een vervolg krijgt (zie pagina 425).

De hoofdstukken over orgaandonatie en complicatieregistratie zijn vooral interessant voor de specialist.

Zoals je kunt verwachten, staan de auteurs uitvoerig stil bij het metabool syndroom. Dit omstreden syndroom belichten ze vanuit de endocrinologie en

de psychiatrie. Ze besteden aandacht aan de relatie met psychiatrische stoornissen en psychofarmaca.

Een interessant hoofdstuk gaat over zeldzame aandoeningen en geneesmiddelen die bij deze aandoeningen gebruikt worden (weesgeneesmiddelen). De auteurs geven een globaal overzicht van zeldzame aandoeningen, en ze staan erbij stil in hoeverre een huisarts in zijn praktijk te maken heeft met zeldzame aandoeningen en weesgeneesmiddelen. Daarnaast gaan ze in op wat het voor de patiënt betekent om te moeten leven met een zeldzame (chronische) aandoening. Ook bespreken ze de ontwikkeling van nieuwe weesgeneesmiddelen, en de financiële consequenties van deze vaak prijzige middelen. Het laatste hoofdstuk behandelt slaapstoornissen en slaperigheid overdag. Het geeft niet veel andere informatie dan wij al kennen uit onze NHG-Standaard.

Al met al was ik ook dit jaar onder de indruk van de zorgvuldige wijze waarop de redactie dit boek heeft samengesteld. Kopen of lenen!

Henk Thiadens